

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-625/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Transport — Rozwój kolei wspólnotowych — Dyrektywa 91/440/EWG — Artykuł 6 ust. 3 i załącznik II — Dyrektywa 2001/14/WE — Artykuł 14 ust. 2 — Brak niezależności prawnej zarządcy infrastruktury kolejowej — Artykuł 11 — Brak planu wykonania — Niepełna transpozycja)

(2013/C 164/02)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.P. Keppenne i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, M. Perrot i S. Menez, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Centeno Huerta, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w przewidzianym terminie wszelkich przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych (Dz.U. L 237, s. 25) i załącznika II do niej, jak również do art. 6 ust. 2–5, art. 14 ust. 2 i art. 11 dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawania świadectw bezpieczeństwa (Dz.U. L 75, s. 29)

Sentencja

1) Nie przyjmując środków koniecznych do zapewnienia, aby jednostka, której powierzono pełnienie funkcji podstawowych wymienionych w załączniku II do dyrektywy Rady 91/440/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie rozwoju kolei wspólnotowych,

zmienionej dyrektywą 2001/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. była niezależna od przedsiębiorstwa świadczącego kolejowe usługi transportowe zgodnie z art. 6 ust. 3 tej dyrektywy oraz załącznikiem II do niej, a także art. 14 ust. 2 dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawania świadectw bezpieczeństwa, zmienionej dyrektywą 2007/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. oraz nie przyjmując w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do art. 11 wskazanej dyrektywy 2001/14, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tych przepisów.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Komisja Europejska i Republika Francuska pokrywają własne koszty.

4) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 103 z 2.4.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 18 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Systran SA, Systran Luxembourg SA

(Sprawa C-103/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Artykuł 225 ust. 1 WE, art. 235 WE i art. 288 akapit drugi WE — Skarga o stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Wspólnoty Europejskiej — Ocena pozaumownego charakteru sporu — Właściwość sądów wspólnotowych)

(2013/C 164/03)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. van Rijn, E. Montaguti i J. Samnadda, pełnomocnicy, wspierani przez A. Berenbooma, advocaat i M. Isgoura, avocat)

Druga strona postępowania: Systran SA, Systran Luxembourg SA (przedstawiciele: adwokaci J.P. Spitzer i E. De Boissieu)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie T-19/07 Systran i Systran Luxembourg przeciwko Komisji, mającej za przedmiot skargę o naprawienie szkody poniesionej rzekomo przez skarżące w pierwszej instancji ze względu na niezgodne prawem zachowania w następstwie ogłoszonego przez Komisję przetargu dotyczącego obsługi i rozbudowy lingwistycznej jej systemu automatycznego tłumaczenia — Błędna ocena charakteru sporu jako pozaumownego i dotyczące go sprzeczności — Naruszenie prawa do obrony — Naruszenie zasad rządzących rozkładem ciężaru dowodu — Oczywisty błąd w ocenie wystarczająco istotnego charakteru zarzucanego Komisji zawinionego działania — Brak uzasadnienia

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie T-19/07 Systran i Systran Luxembourg przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Skarga Systranu SA i Systranu Luxembourg SA w sprawie T-19/07 zostaje odrzucona.
- 3) Systran SA i Systran Luxembourg SA zostają obciążeni kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską przed Trybunałem Sprawiedliwości i przed Sądem Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 kwietnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidsrechtbank Antwerpen — Belgia) — Anton Las przeciwko PSA Antwerp NV

(Sprawa C-202/11) (¹)

(Swobodny przepływ pracowników — Artykuł 45 TFUE — Spółka mająca siedzibę w regionie obowiązywania języka niderlandzkiego Królestwa Belgii — Obowiązek sporządzania umów o pracę w języku niderlandzkim — Umowa o pracę o charakterze transgranicznym — Ograniczenie — Brak proporcjonalności)

(2013/C 164/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Anton Las

Strona pozwana: PSA Antwerp NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbeidsrechtbank Antwerpen — Wykładnia art. 39 WE (obecnie art. 45 TFUE) — Regionalne przepisy belgijskie przewidujące po stronie przedsiębiorstwa znajdującego się na terenie regionu obowiązywania języka niderlandzkiego obowiązek sporządzania pod rygorem nieważności wszystkich dokumentów dotyczących stosunku pracy o charakterze międzynarodowym w języku niderlandzkim

Sentencja

Artykuł 45 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu jednostki sfederowanej państwa członkowskiego, takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, nakładającemu na każdego pracodawcę, którego miejsce prowadzenia działalności znajduje się na terytorium tej jednostki, obowiązek sporządzania umów o pracę o charakterze transgranicznym wyłącznie w języku urzędowym owej jednostki sfederowanej pod rygorem nieważności tych umów stwierdzanej przez sąd z urzędu.

(¹) Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 kwietnia 2013 r. — Królestwo Hiszpanii, Republika Włoska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawy połączone C-274/11 i C-295/11) (¹)

(Jednolity patent — Decyzja upoważniająca do podjęcia wzmocnionej współpracy na mocy art. 329 ust. 1 TFUE — Skarga o stwierdzenie nieważności ze względu na brak kompetencji, nadużycie władzy oraz naruszenie postanowień traktatów — Wymogi określone w art. 20 TUE oraz w art. 326 TFUE i 327 TFUE — Kompetencja niewyłączna — Decyzja przyjęta „w ostateczności” — Ochrona interesów Unii)

(2013/C 164/05)

Język postępowania: hiszpański i włoski

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik), Republika Włoska (przedstawiciel: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez S. Fiorentina, avvocato dello Stato)

Strona popierająca żądania Królestwa Hiszpanii: Republika Włoska (przedstawiciel: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez S. Fiorentina, avvocato dello Stato)

Strona popierająca żądania Republiki Włoskiej: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)